

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1788

Κυριακὴ ἸΓ' Λουκᾶ (Λουκ. 18,18-27)
25 Νοεμβρίου 2012

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Πῶς θὰ γίνουμε ἄξιοι;

«Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;» (Λουκ. 18,18)

Ακούσατε, ἀγαπητοί μου, τὸ ἱερό καὶ ἅγιο εὐ-
αγγέλιο. Θὰ προσπαθῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω ἀ-
πλᾶ, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τὸ καταλάβουν ὅλοι.

***

Κάποιος πλησίασε τὸ Χριστὸ μὲ σεβασμὸ καὶ
τοῦ ἔκανε μιὰ ἐρώτησι μὲ περιεχόμενο. Ποιὰ
ἦταν ἡ ἐρώτησις· «Τί νὰ κάνω;...» (Λουκ. 18,18). Αὐτὸ
τὸ «Τί νὰ κάνω;» τὸ λέμε συχνά. Ὁ ἄνθρωπος καὶ
μάλιστα στὴν ἐποχὴ μας ἔχει ἀγωνία. Ἐπιθυ-
μεῖ πολλὰ πράγματα· θέλει νὰ ἔχη λεφτά, ἀνέ-
σεις, δόξες, τιμές, μεγαλεῖα... χιλιάδες πρά-
γματα· καὶ γιὰ νὰ τ' ἀποκτήσῃ, ἰδίως τὰ χρή-
ματα ποὺ ἔγιναν ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου,
ἀγωνίζεται ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ. Ἄλλ' αὐ-
τὸς ποὺ πλησίασε τὸ Χριστὸ διέφερε, εἶχε ἄλ-
λα ἐνδιαφέροντα. Τί τὸν ἀπασχολοῦσε· «**Τί νὰ
κάνω γιὰ νὰ κληρονομήσω τὴν αἰώνιον ζωή;**» (ἑ.ἀ.).

Ποιὸς σήμερα ἔχει τέτοιο πόθο; Κάποιος
τώρα, ἀκούγοντας ὅτι αὐτὸς ἐνδιαφερόταν
γιὰ τὴν αἰώνια ζωή, θὰ ἔλεγε· Τί χαζὸς αὐτός!
Τώρα ὁ κόσμος ἐξελίχθηκε, αὐτὰ τὰ «αἰώνια
ζωή» «παράδεισος» «κόλασι» εἶνε παραμύθια·
τὰ λένε οἱ παπαῖδες γιὰ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὸ
λαό· ἐδῶ εἶνε ἡ κόλασι, ἐδῶ κι ὁ παράδεισος.

Στὰ παλιὰ τὰ εὐλογημένα χρόνια οἱ πρόγονοί
μας πίστευαν, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν τελειώνει στὸν τά-
φο, ὅτι ὁ θάνατος δὲν εἶνε ἐξαφάνισις τῆς ἀν-
θρωπίνης υπάρξεως ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας ζω-
ῆς. Στὸν Πόντο, ὅταν εὔχονταν ὁ ἕνας στὸν ἄλ-
λο ἔλεγαν «Καλὸν παράδεισο!». Μεγάλος λό-
γος αὐτός, δὲν ὑπάρχει ζυγαριὰ νὰ τὸν ζυγίσω.
Τ' ἀκούσατε ποτὲ αὐτὸ σήμερα; Κι αὐτοὶ ἀκό-
μα ποὺ εἶνε γέροι κ' ἔχουν τὸ ἓνα πόδι στὸν
τάφο, κοιτάζουν πῶς νὰ περάσουν ἐδῶ καλά,
νὰ φᾶνε νὰ πιοῦν καὶ νὰ διασκεδάσουν. Αἰώ-
νιος ζωή, παράδεισος τώρα; παραμύθια...

Καὶ ὅμως, ἀγαπητοί μου, ὑπάρχει παράδει-
σος, **ὑπάρχει αἰώνιος ζωή.** Ἐγὼ ἀμφιβάλλω, θὰ
πῆς. Σοῦ λέω λοιπὸν, ὅτι εἶνε βέβαιον. Ὅσο βέ-
βαιον εἶσαι ὅτι ὑπάρχει ἥλιος καὶ φεγγάρι, ὅτι

ὑπάρχει Αὐστραλία καὶ Ἀμερικὴ, ὅτι ὑπάρχει
Βόρειος καὶ Νότιος Πόλος –εἶνε κανεὶς ποὺ
ἀμφιβάλλει;–, τόσο καὶ περισσότερο βέβαιον
νὰ εἶσαι ὅτι ὑπάρχει ἄλλη ζωὴ, ἄλλος κόσμος.

Μὰ ἐγὼ, λές, ζητῶ **ἀποδείξεις.** Ὑπάρχουν ὅ-
σες θέλεις. Ἄν μπορῇ κανεὶς νὰ μετρήσῃ τὶς
ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, θὰ μπορέσῃ νὰ μετρήσῃ καὶ
τὶς ἀποδείξεις ὅτι ὑπάρχει μιὰ ἄλλη ζωὴ ἀπε-
ρίγραπτη. Ποιὸς μᾶς τὸ βεβαιώνει;

● **Ὅλοι οἱ λαοὶ** τῆς γῆς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα,
εἴτε Ἕλληνες εἴτε Ἑβραῖοι εἴτε Ἀσσύριοι εἴτε
Βαβυλώνιοι εἴτε Αἰγύπτιοι εἴτε Κινέζοι εἴτε Ἰ-
άπωνες, ὅπου νὰ πᾶς, ἔχουν κείμενα, παρα-
δόσεις καὶ εὐρήματα ἀπὸ ἀνασκαφές ποὺ πι-
στοποιοῦν τὴν κοινὴ αὐτὴ πεποίθησι. Νιώθουν,
ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε σὰν τὸ ζῶο ποὺ ψο-
φάει ἀλλὰ ζῆ πέρα ἀπὸ τὸν τάφο. Εἶνε δυνα-
τὸν σ' αὐτὸ νὰ πέφτουν ὅλοι μαζί ἔξω;

● Καὶ ὄχι μόνο ὁ λαός· καὶ μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ
πνεύματα, ὀνομαστοὶ **φιλόσοφοι**, τὸ ἴδιο βεβαι-
ώνουν. Ποιὸς θεωρεῖται ὡς μεγαλύτερος φιλό-
σοφος τῆς πατρίδος μας, ὁ Σωκράτης; Ὁ Σω-
κράτης λοιπὸν, ὅταν καταδίκαστηκε εἰς θάνα-
τον καὶ ἤπια τὸ κώνιο καὶ οἱ μαθηταὶ του μεμ-
ψιμοιροῦσαν περίλυποι ποὺ χάνεται πιά, αὐτὸς
τοὺς εἶπε· Λάθος κάνετε· τὸ σῶμα μου θανατώ-
νεται, ἀλλὰ ὁ Σωκράτης δὲν εἶνε τὸ κουφάρι·
ὁ Σωκράτης τώρα πετάει, φεύγει ἀπ' τὸν κό-
σμο αὐτὸν τῆς ἀδικίας, καὶ πάει σ' ἕναν ἄλλο
κόσμο ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀδικία... Καὶ ὄχι μόνο
ὁ Σωκράτης· καὶ ἄλλοι μεγάλοι σοφοὶ τὸ ἴδιο
δίδαξαν· θὰ ἦταν πολὺ μακρὸς ὁ λόγος ἂν ἀ-
νέφερα τὶς γνώμες τους.

● Ἀλλὰ γιατί ἀναφέρουμε μαρτυρίες ἀνθρώ-
πων; Ὑπάρχει μιὰ μαρτυρία, μιὰ ἀπόδειξις, ἰ-
σχυρότερη ἀπ' ὅλες. Ποιὰ εἶν' αὕτη; Εἶνε τὰ λό-
για ἐκείνου δὲν λέει ποτέ ψέματα. Ὅλοι μπορεῖ
νὰ πλανηθοῦν, γιὰτὶ εἶνε ἄνθρωποι· ἐκεῖνος
δὲν πλανᾶται, γιὰτὶ εἶνε ὁ Θεός. Καὶ αὐτὸς εἶνε
ὁ Χριστός. Ὁ Χριστὸς λοιπὸν μᾶς βεβαίωσε

καὶ εἶπε· «*Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;*», ποῖο τὸ ὄφελος ἐὰν κερδήσῃ κανεὶς ὅλο τὸν κόσμον καὶ χάσῃ τὴν ψυχὴν του; «*ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;*», ὑπάρχει κάτι ἰσάξιο μὲ τὴν ψυχὴν του; (Μαρκ. 8,36-37). Βεβαιώνει δηλαδὴ ὁ Χριστός, ὅτι ἡ ψυχὴ ζη πέρα ἀπ' τὸν παρόντα κόσμον, κι αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶνε ὁ μέγας «*θησαυρὸς ἐν οὐρανῶ*» ποὺ εἶπε σήμερα (Λουκ. 18,22). Αὐτὰ εἶπε ὁ Χριστός. Κι ἂν δὲν πιστέψουμε στὸ Χριστὸ, ποιὸν νὰ πιστέψουμε;

* * *

Αὐτὸς ποὺ πλησίασε τὸ Χριστό, ἀγαπητοί μου, δὲν ἔχει ἀμφιβολία γιὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἀπασχολοῦσε ἦταν ἄλλο· ἦταν τὸ ἐρώτημα, **τί πρέπει νὰ κάνουμε ὥστε νὰ γίνουμε ἄξιοι** γιὰ τὴν αἰώνιο ζωὴ; «*Τί ποιήσωμεν;*» (ἔ.ἀ. 18,18). Καὶ ὁ Κύριος ἔδωσε τὴν ἀπάντησι, τὸ χρυσὸ κλειδὶ ποὺ ἀνοίγει τὴ θύρα τοῦ παραδείσου.

Στὸ ἐρώτημα «*τί νὰ κάνω;*» ἀπαντᾷ· «*Τὰς ἐντολὰς οἶδας*» (ἔ.ἀ. 18,20), γνωρίζεις τὶς ἐντολές. Καὶ τοῦ ὑπενθυμίζει **πέντε ἀπὸ τὶς ἐντολές** τοῦ Δεκαλόγου, αὐτὲς ποὺ ρυθμίζουν τὶς σχέσεις μὲ τὸν πλησίον· «*μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου*» (ἔ.ἀ. = Ψαλ. 20,12-16. Δευτ. 5,16-20).

Οἱ θεμελιώδεις αὐτὲς ἐντολὲς **τηροῦνται σήμερα**; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ῥίξτε ἓνα βλέμμα.

● «*Μὴ μοιχεύσης*». Ὁ Δημιουργὸς ὠρισε μία γυναῖκα νὰ ἀρμόζῃ σὲ κάθε ἄντρα καὶ ἓνας ἄντρας σὲ κάθε γυναῖκα. Γι' αὐτὸ νομοθέτησε τὸν γάμο. Ἐξω ἀπὸ τὸν εὐλογημένο γάμο κάθε ἄλλη σχέσι εἶνε ἁμαρτία, καὶ λέγεται πορνεία ἢ μοιχεία. Τώρα τί γίνεται; Ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου καταπατεῖται. Ἡ πορνεία, οἱ προγαμιαῖες σχέσεις, οἱ ἐξωσυζυγικὲς ἐπαφές καὶ τὸ διαζύγιο –ἄγνωστο στοὺς προγόνους μας– τορπιλλίζουν τὸν γάμο. Χιλιάδες τὰ διαζύγια, ἡ οἰκογένεια διαλύεται. Ἡ ἄλλη ἢ ἐντολὴ τί λέει;

● «*Μὴ φονεύσης*». Ἡ ζωὴ εἶνε δημιούργημα τοῦ Θεοῦ. Ποῖός μπορεῖ νὰ κἀνῃ ζωὴ; Ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες δὲν μποροῦν νὰ φτειάξουν οὔτε ἓνα μυρμηγκάκι. Ἐκεῖνο λοιπὸν ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ φτειάξῃς, μὴν τὸ καταστρέφεις. Κι αὐτὴ ἡ ἐντολὴ καταπατήθηκε. Ὁ εἰκοστὸς αἰώνας θὰ μείνῃ ὡς αἰώνας αἵματος. Μέσα σ' αὐτὸν ἔγιναν δύο παγκόσμιοι πόλεμοι (1914-1918 καὶ 1939-1945) καὶ σκοτώθηκαν περίπου ἑκατὸ ἑκατομμύρια ἄνθρωποι. Τὸ αἷμα ἔγινε ποτάμι, Ἀλιάκμονας, Ἀξιός. Ἐκπληρώθηκε ἡ προφητεία ποὺ ἔλεγε, ὅτι τὸ αἷμα ποὺ θὰ χυθῇ θὰ ἔνῃ τόσο, ὥστε θὰ κολυμποῦν τὰ ἄλογα κ' ἡ στάθμη θὰ φτάνῃ ὡς τὰ χαλινάρια (Ἀπ. 14,20). Ἐμεῖς, θὰ πῆς, δὲ σκοτώσαμε· εἴμαστε φιλήσυχοι ἄνθρωποι... Τί λένε ὅμως τὰ χαρτιά, τὰ

ἱατρεῖα, οἱ στατιστικὲς; 400.000 παιδιὰ τὸ ἔτος σκοτώνονται μὲ τὶς ἐκτρώσεις πρὶν γεννηθοῦν, μέσα στὴν κοιλία τῆς μάνας. Δολοφόνοι, ποὺ ἔρχεστε στὴν ἐκκλησία! Ὅλη ἡ γενεὰ μας εἴμαστε ἔνοχοι γιὰ τὸ φοβερὸ αὐτὸ ἁμάρτημα. Τί ἔφταιξε τὸ μικρὸ ἐκεῖνο παιδί, τ' ἀθῶο ἀγγελούδι;

● Ἡ ἄλλη ἐντολή. «*Μὴ κλέψης*», μὴν πειράξῃς ξένο πρᾶγμα, εἶνε φωτιά καὶ θὰ σὲ κάψῃ. Στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ τὸν Πόντο δὲν ὑπῆρχαν ἀγοροφύλακες· δὲν πείραζε κανεὶς τίποτε, τόση ἀσφάλεια ὑπῆρχε. Τώρα; Ἰδίως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, σβήσαμε τὸ «*Μὴ κλέψης*» καὶ γράψαμε ἄλλη ἐντολή, «ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νὰ ἔχῃς!» Καὶ ποιὸς δὲν κλέβει, ἀπ' τὸ μικρότερο ὡς τὸ μεγαλύτερο. Ἔγινε ἡ ἁγία πατρίδα μας χώρα ἀπατεῶνων· καὶ χρεωκοπήσαμε, θὰ ποῦμε τὸ ψωμὶ ψωμάκι.

● Τί ἄλλο λέει τὸ εὐαγγέλιο; «*Μὴ ψευδομαρτυρήσης*», μὴν πῆς ψέματα. Ὁ Χριστὸς εἶνε ἡ ἀλήθεια, ὁ σατανᾶς τὸ ψέμα. Κ' ἐμεῖς τί κάνουμε· ὄχι μόνο μεταξύ μας ψευδόμεθα, ἀλλὰ καὶ μπροστὰ στὸ δικαστήριον ἀπλώνουμε βρωμερὰ χέρια στὸ Εὐαγγέλιον καὶ ψευδορκοῦμε. Καὶ ἀθῶοι εἶνε μέσ' στὶς φυλακὲς, καὶ κακοῦργοι ἔξω ἐλεύθεροι. Γέμισε ὁ κόσμος ψέμα.

● Καὶ τὸ τελευταῖο. «*Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου*». Τί εἶνε ὁ πατέρας; μικρὸς θεός· τί εἶνε ἡ μάνα; Παναγία εἶνε. Τίποτα κ' ἔδω! Ἦρθε στὴ μητρόπολι μιὰ γυναῖκα κ' ἔκλαιγε. Θὰ πεθάνω, μοῦ λέει, δὲν ὑποφέρω· κοπίασα γιὰ τὸ παιδί μου, μόχθησα νὰ τὸ μορφώσω, νὰ τὸ σπουδάσω, καὶ τώρα μὲ βρίζει· δὲ θέλω νὰ ζῶ... Χειρότεροι ἀπὸ τὰ κτήνη οἱ ἄνθρωποι· περισσότερη στοργὴ ἔχουν ἐκεῖνα.

Βλέπετε λοιπὸν. Ὁ Χριστὸς εἶπε· Θέλεις νὰ δῆς τὸν παράδεισο; Νὰ τὸ κλειδί· **νὰ ἐκτελῆς τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ**. Ἐμεῖς δυστυχῶς δὲν τὶς ἐκτελοῦμε.

* * *

Δῶστε μου, ἀγαπητοί μου, δῶστε μου μιὰ χώρα ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχῃ πορνεία καὶ μοιχεία, φόνος καὶ κλοπὴ, ψέμα καὶ ἀστοργία· θὰ ἔνῃ **ἡ πῶς εὐτυχησμένη χώρα** τοῦ κόσμου.

Δυστυχῶς ἁμαρτάνουμε. Θεέ μου, συχώρεσε κ' ἐλέησέ μας. Ὅλοι εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ. Ἄλλὰ δὲ θὰ μᾶς δικάσῃ ὁ Θεὸς γιὰ τὴν ἁμαρτάνουμε, τὸ ἁμαρτάνειν ἄνθρωπινον· θὰ μᾶς δικάσῃ γιὰ τὸ δὲν μετανοοῦμε. Ἐνας δὲν μετανοεῖ· ὁ σατανᾶς. Ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, **νὰ μετανοήσουμε**. Μὴ καταδικαστοῦμε γιὰ ἀμετανοησία. Ἄς τρέξουμε στὴν ἱερὰ ἐξομολόγησι. Ἄς μετανοήσουμε ὅπως θέλει ὁ Θεός, γιὰ νὰ βροῦμε ἔλεος διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**